

PŘEDMLUVA

Příspěvky jednotlivých autorů tohoto čísla *Acta Universitatis Carolinae Iuridica* spojuje obor, kterému se dlouhá léta v teorii, praxi i výuce na vysokých školách věnují. Tím je právo životního prostředí. Právní obor, který se – přes své hluboké historické kořeny – vyvíjel především od počátku 70. let 20. století, a to velmi dynamicky. To platí nejen pro vnitrostátní právní řád, ale rovněž pro mezinárodní a evropské právo, počínaje již legendární Stockholmskou konferencí OSN v roce 1972.

Přestože se v případě práva životního prostředí jednoznačně jedná o veřejnoprávní obor, s výrazným zastoupením nástrojů správního, trestního a finančního práva, nalezneme v něm na druhou stranu četné prvky, které odkazují i do práva soukromého (namátkou: věc, vlastnictví, odpovědnost, škoda, náhrada za omezení vlastnického práva, apod.). Toho si právě všímají příspěvky v tomto čísle *Acta Universitatis Carolinae Iuridica*.

Většina autorů se v říjnu 2016 zúčastnila mezinárodní vědecké konference pořádané v Praze na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Konference se věnovala jednotícímu tématu „Soukromé a veřejné v soudobém právu“ a v samostatných sekcích zkoumala tyto aspekty z pohledu různých právních odvětví. Blok práva životního prostředí byl v rámci sekce II.: Relativizace dualismu veřejného a soukromého práva. Mnohé z příspěvků v tomto čísle *Acta Universitatis Carolinae Iuridica* byly zpracovány následně od konce roku 2016 až po jaro 2017.

Jednotlivé příspěvky se věnují soukromoprávním prvkům v právu životního prostředí. Autoři se zejména zabývají tématy významu výslovného zařazení práva žít v příznivém životním prostředí mezi osobnostní práva v novém občanském zákoníku; ochranou nejen vlastnického práva osob dotčených výstavbou ve stavebním právu; uplatňováním náhrady újmy za ztížení zemědělského nebo lesního hospodaření podle zákona o ochraně přírody a krajiny na pozemcích ve vlastnictví státu; prolínáním prvků veřejného a soukromého práva u odpovědnosti v oblasti životního prostředí; či uplatňováním veřejného a soukromého zájmu v oblasti ochrany přírody a krajiny. V jednotlivých dílčích tématech se autoři zabývají prvky práva veřejného i práva soukromého, které se často v právu životního prostředí vzájemně prolínají a ovlivňují. Druhým úhlem pohledu je analýza hmotněprávních a procesních ustanovení vybrané legislativní úpravy. Autoři se snaží čtenáře informovat o teoretických poznatcích a východiscích vybrané části právní úpravy. Zároveň se snaží poukázat na některé problematické otázky, včetně recentního

vývoje legislativy, s naznačením možných přístupů k jejich řešení, včetně úvah *de lege ferenda*.

Závěrem bychom rádi jménem všech autorů poděkovali za podporu tohoto čísla prof. JUDr. PhDr. Michalu Tomáškoví, DrSc., proděkanovi pro vědu, výzkum a ediční činnost Právnické fakulty UK v Praze.

*Milan Damohorský
Vojtěch Stejskal*